

עם תיה. בהמה עם תיה ותיה עם
 בהמה, כמאה עם כמאה וטהורה עם
 טהורה, כמאה עם טהורה וטהורה
 עם כמאה, אסורין לחרש ולמשך
 ולבהיג. ג. המנהיג סופג את
 הארבעים, והיושב בקרון סופג את
 הארבעים. ר. מאיר פוטר, והשלישית
 שהיא קשורה לרצועות אסורה.
 ד. אין קושרין את הסוס לא לצדדי
 הקרון ולא לאחור הקרון, ולא את
 הלבדקים לגמלים. ר. יהודה אומר,

קל הנוקדים מן הסוס, אף על פי
 שאביהן חמור, מותרין זה עם זה.
 וכן הנוקדים מן החמור, אף על פי
 שאביהם סוס מותרין זה עם זה, אבל
 הנוקדים מן הסוס עם הנוקדים
 מן החמור אסורים זה עם זה.
 ה. הפרוטיות אסורות, והרמך מותר.
 ואדני השדה חיה. ר' יוסי אומר,
 משמאות באהל קאדם. הקפד והקלת
 הסנינים תיה. חלדת הסנינים, ר' יוסי
 אומר, בית שמאי אוקרים, מטמא

שונים. אסורין וכו' - כלו' כל שני מינים ביחד אסורים, השור וחמור האמור
 בתורה (דברים כ"ב י), לאו דוקא, אלא הוא הרין לכל בהמה חיה ועוף, אלא
 שדבר הכתוב בהווה, ולמשוך - משא וקרין. ולהנהיג - אתם באפסר יחד.
 וי"מ משיכה מלפניהם והנהגה - מאחוריהם, (ושאמרה תורה, "לא תחרוש" -
 לאו דוקא, שהוא הרין משיכה והנהגה.) ג. סופג - קולט ומקבל ענשו.
 ארבעים - מלקות, כדן העובר על "לא תעשה". והיושב בקרון - בעגלה,
 אעפ"י שאינו מנהיג; כדן ששיבתו גורמת להליכתם, לוקה. והשלישית וכו' -
 קשר חמור לא לגוף הקרון אלא לרצועות שני סוסים הקשורים ומשכים בקרון,
 אעפ"י שהקרון בעיקר נמשך ע"י הסוסים - אסור; שגם החמור כמטייע.
 ד. לא לצדדי הקרון - הנמשך ע"י שורים; לפי שהסוס דוחף ומטייע
 במשיכתה קצת. לובדקים - חמורי לוב, שהם גדולים וחזקים. ר' יהודה
 וכו' - כלו' לעולם חולכין אחר האם בכלאי בהמה. ה. הפרוטיות - פרדות
 בילדותן, שאין לברר מי אמן - סוס או חמור. (שבגדולות אפשר לברר ע"י
 סמנים: אזנים קצרות, זנב קצר וקול דק - בידוע שאמן סוס.) אסורות -
 זו עם זו, שמא יזדמן מין בשאינו מינו. והרמך - פרד שאמו סוס ודאי.
 מותר - ברמך חברו. אדני השדה - אדמי השדה (רבים מן אדני השדה בחלוף
 ג' תחת מ' המצוי גם במלה זו בקצת כתבי יד), בר"ש דטורי, ומשפיעים
 שזהו קוף השימפנז או אורינגאוטנג. חיה - הרי הן כחיה לענין כמה הלכות
 שיש בין חיה לבהמה ואדם, ושנויה בבא זו ואלו שלאחריה אנב גררא, הואיל
 ועסקינן בחיה ובהמה. משמאות באהל וכו' - נבלת חיה אינה מטמאת טמאת
 אהל, ואדם מת מטמא באהל, ואדני השדה לר"י כאדם. (טמאת אהל שנויה בסדר
 טהרות.) הקופד - (איגל). חלדת הסנינים - (ויזעול). ר"י אומר ב"ש
 וכו' - בשם ר' שמאי. מטמא כוית וכו' - שהיא טפח חיה (והנושא כוית